

<i>Rodzaj dokumentu:</i>	Aneks do <i>Informatora o egzaminie maturalnym z historii muzyki dla osób niewidomych</i> obowiązujący w roku szkolnym 2020/2021
<i>Egzamin:</i>	Egzamin maturalny
<i>Przedmiot:</i>	Historia muzyki – poziom rozszerzony
<i>Termin egzaminu:</i>	Termin główny – maj 2021 r. Termin dodatkowy – czerwiec 2021 r.
<i>Data publikacji dokumentu:</i>	28 grudnia 2020 r.

Na podstawie § 11kzu rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie szczególnych rozwiązań w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19¹ w **Informatorze o egzaminie maturalnym z historii muzyki od roku szkolnego 2014/2015 dla osób niewidomych**² wprowadza się następujące zmiany.

	1	Nr stron w Informatorze	Zakres zmiany
		Cały dokument	Zmiana podstawy przeprowadzania egzaminu

1. W roku 2021 egzamin maturalny z historii muzyki dla osób niewidomych jest przeprowadzany na podstawie **wymagań egzaminacyjnych** określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 16 grudnia 2020 r.³, zwanych dalej „wymaganiami egzaminacyjnymi”.
2. Wymagania egzaminacyjne są podane poniżej.

IV etap edukacyjny (poziom rozszerzony)

Ogólne wymagania egzaminacyjne

- I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.
Zdający posługuje się zasobem faktów, pojęć i terminów muzycznych umożliwiającym rozumienie muzyki całego obszaru historycznego, tekstów o muzyce oraz samodzielne poszukiwanie informacji o muzyce i jej dziejach.
- II. Tworzenie wypowiedzi.
Zdający tworzy wypowiedzi o muzyce, jej twórcach i dziejach, kulturze muzycznej, związkach muzyki z innymi dziedzinami sztuki; przedstawia wiedzę o dziejach muzyki, formułując przejrzystą i logiczną wypowiedź pisemną; prezentuje i uzasadnia swoje poglądy.
- III. Analiza i interpretacja tekstów kultury.
Zdający stosuje posiadaną wiedzę do opisu i analizy dzieł muzycznych i tekstów o muzyce; analizuje (słuchowo, wzrokowo lub słuchowo-wzrokowo) utwory muzyczne i określa ich cechy; interpretuje wnioski i uzasadnia własne stanowisko.

Szczegółowe wymagania egzaminacyjne

1. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji. Zdający:
 - 1) poprawnie posługuje się terminami i pojęciami muzycznymi określającymi:
 - a) elementy muzyki – rodzaje melodyki, rytmiki, harmoniki i współbrzmień (np. dysonans, konsonans, klaster), kolorystyki, artykulacji, agogiki, dynamiki i ich najczęściej spotykane włoskie określenia,

¹ Dz.U. poz. 493, z późn. zm., w szczególności rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 16 grudnia 2020 r. zmieniającego powyższe rozporządzenie (Dz.U. poz. 2314).

² Dokument jest dostępny pod adresem:

https://cke.gov.pl/images/EGZAMIN_MATURALNY_OD_2015/Informatory/2015/Informator_A6_Historia_muzyki.doc

³ Dz.U. poz. 2314.

- b) sposoby porządkowania materiału dźwiękowego – skale i systemy tonalne (np. modalny, dur-moll, atonalny), rodzaje metryki (np. swobodna, menzuralna, polimetryczna),
- c) rodzaje faktury (np. monodyczna, polifoniczna, homofoniczna, sonorystyczna);
- 2) rozróżnia rodzaje notacji muzycznej (np. literowa, neumatyczna, modalna) i zapisu muzycznego (np. tabulatura, partytura, partytura graficzna) oraz wyjaśnia stosowane w partyturze skróty nazw instrumentów orkiestry;
- 3) określa i charakteryzuje:
 - a) elementy dzieła muzycznego (np. motyw, fraza, temat, ekspozycja, kadencja, koda, aria, recytatyw) oraz sposoby jego kształtowania (np. szeregowanie, ewolucyjność, okresowość),
 - b) techniki kompozytorskie charakterystyczne dla różnych stylów historycznych (organalna, cantus firmus, fauxbourdon, imitacyjna, przeimitowana, polichóralna, ostinatowa, basso continuo, koncertująca, wariacyjna, przetworzeniowa, dodekafoniczna, serialna, punktualistyczna, aleatoryczna);
- 4) wskazuje funkcje muzyki (np. użytkowa, artystyczna, sakralna, obrzędowa, taneczna, rozrywkowa);
- 5) rozróżnia i charakteryzuje gatunki i formy muzyczne:
 - a) związane z muzyczną i literacką kulturą starożytnej Grecji – epika, liryka (oda, hymn, elegia), dramat (tragedia, komedia),
 - b) wokalne i wokально-instrumentalne – chorały (np. psalm, hymn, antyfony, responsorium, sekwencja), organum (paralelne, melizmatyczne), motetu, madrygału, pieśni (średniowiecznej, renesansowej, romantycznej), mszy (np. requiem, missa solemnis, brevis, parodia, sine nomine), pasji, oratorium, kantaty, koncertu wokalnego, opery (np. seria, buffa, singspiel, dramat muzyczny),
 - c) instrumentalne – figuracyjne (np. preludium, fantazja, etiuda), wariacyjne (np. wariacje ornamentalne, ostinatowe, charakterystyczne), imitacyjne (np. kanon, fuga, ricercar), miniatury instrumentalnej, form tanecznych (tańce użytkowe i stylizowane), rodzaje sonaty, rondo, suit, symfonii, poematu symfonicznego, uwertury, koncertu;
- 6) rozróżnia i określa – podstawowe instrumenty występujące w kulturze antycznej Grecji, instrumentarium oraz charakterystyczne obsady wykonawcze typowe dla poszczególnych epok od średniowiecza do XXI w.;
- 7) charakteryzuje twórczość:
 - a) wybranych kompozytorów polskich (Mikołaj z Radomia, Wacław z Szamotuł, Mikołaj Gomółka, Mikołaj Zieleński, Adam Jarzębski, Bartłomiej Pękiel, Grzegorz G. Gorczycki, F. Chopin, St. Moniuszko, H. Wieniawski, I. Paderewski, M. Karłowicz, K. Szymanowski, W. Lutosławski, K. Penderecki, H.M. Górecki),
 - b) wybranych kompozytorów europejskich (G. de Machaut, F. Landini, J. Desprez (de Pres), O. di Lasso, G.P. Palestrina, C. Monteverdi, A. Corelli, A. Vivaldi, J.S. Bach, G.F. Händel, J.Ph. Rameau, J. Haydn, W.A. Mozart, L. van Beethoven, F. Schubert, N. Paganini, F. Mendelssohn-Bartholdy, R. Schumann, H. Berlioz, F. Liszt, J. Brahms, G. Verdi, R. Wagner, B. Smetana, A. Dvořák, M. Musorgski, P. Czajkowski, E. Grieg, J. Sibelius, A. Skriabin, R. Strauss, G. Mahler, C. Debussy, M. Ravel, I. Strawiński, B. Bartok, S. Prokofiew, O. Messiaen, J. Cage),
 - c) innych kompozytorów, reprezentatywnych dla epoki, stylu, kierunku, szkoły lub ugrupowania artystycznego (np. J.B. Lully dla epoki baroku, F. Couperin dla stylu

- rokoko i klawesynistów francuskich, Ch.W. Gluck i K.M. Weber dla stylu operowego, A. Berg dla ekspresjonizmu, Perotinus dla szkoły paryskiej, M. Rimski-Korsakow dla „Potężnej Gromadki”);
- 8) rozpoznaje i opisuje cechy stylu muzycznego:
- wszystkich epok historycznych od średniowiecza do XXI w.,
 - szkół kompozytorskich (paryskiej, burgundzkiej, franko-flamandzkiej (niderlandzkiej), rzymskiej, renesansowej weneckiej, włoskich operowych w baroku, klawesynistów francuskich, mannheimskiej, szkół narodowych XIX w., szkół XX i XXI w.: wiedeńskiej, darmstadtzkiej oraz głównych nurtów stylistycznych: ekspresjonizmu, impresjonizmu, folkloryzmu, witalizmu, neoklasycyzmu, postmodernizmu),
 - twórczości wybranych kompozytorów wymienionych w pkt 7;
- 9) porządkuje chronologicznie:
- epoki i okresy – wskazuje ramy czasowe i fazy średniowiecza, renesansu, baroku, klasycyzmu, romantyzmu, stylów i kierunków w muzyce XX i XXI w.,
 - szkoły kompozytorskie i ugrupowania artystyczne (np. Notre Dame, Camerata Florencka, Potężna Gromadka, Grupa Sześciu, Młoda Polska),
 - postaci kompozytorów wymienionych w pkt 7,
 - dzieła muzyczne twórców wymienionych w pkt 7,
 - gatunki i formy muzyczne wymienione w pkt 5,
 - techniki kompozytorskie wymienione w pkt 3 lit. b,
 - instrumenty i obsady, o których mowa w pkt 6.
2. Tworzenie wypowiedzi. Zdający:
- opisuje dzieje muzyki na podstawie znajomości:
 - dzieł muzycznych twórców wymienionych w ust. 1 pkt 7 i charakterystycznych cech utworów o szczególnym znaczeniu w historii muzyki (od średniowiecza do XXI w.),
 - problemów i procesów historycznych, takich jak: związki słowa i muzyki w dziełach wokalnych i wokально-instrumentalnych, wykorzystanie folkloru w twórczości artystycznej, treść w muzyce (ilustracyjność i programowość, retoryka, symbolika);
 - formułuje przejrzystą wypowiedź pisemną, określając genezę, przeobrażenia, powiązania, wpływy, podobieństwa i różnice wskazanych w ust. 1 pkt 3–8:
 - dzieł, form i gatunków muzycznych (np. msza, sonata, koncert, symfonia, pieśń) oraz ich elementów i funkcji, w różnych epokach i ośrodkach kulturowych,
 - technik kompozytorskich,
 - stylów muzycznych różnych epok historycznych (od średniowiecza do XXI w.), stylu muzycznego w różnych fazach danej epoki, stylów lokalnych w różnych epokach, stylów historycznych w muzyce polskiej w odniesieniu do odpowiednich stylów w muzyce europejskiej, indywidualnych stylów kompozytorskich (od renesansu do XX w.);
 - postrzega i określa związki kultury muzycznej z kulturą epoki i innymi dziedzinami sztuki (np. literaturą, malarstwem, filmem);
 - prezentuje własny pogląd na muzyczną twórczość i kulturę epok minionych, dokonuje syntezy i porównań, wskazuje dzieła, twórców o szczególnym znaczeniu dla danej epoki, stylu, ośrodka oraz uzasadnia swoje poglądy i popiera je właściwie dobranymi przykładami.

3. Analiza i interpretacja tekstów kultury. Zdający:

- 1) stosuje posiadaną wiedzę do analizy słuchowej, wzrokowej lub słuchowo-wzrokowej utworów muzycznych, rozpoznaje i opisuje:
 - a) podstawowe techniki kompozytorskie wymienione w ust. 1 pkt 3 lit. b,
 - b) cechy stylów muzycznych wymienionych w ust. 1 pkt 8, wskazując przynależność utworu do danego stylu (od średniowiecza do XXI w.) oraz rozpoznając i charakteryzując podstawowe cechy języka muzycznego (tonalność, melodykę, harmonikę, fakturę, sposoby kształtowania formy, obsadę wykonawczą, typ wyrazowości),
 - c) cechy gatunków i form muzycznych wymienionych w ust. 1 pkt 5 oraz ich przeobrażenia i funkcje wskazane w ust. 1 pkt 4,
 - d) cechy i rodzaj zapisu muzycznego wskazanego w ust. 1 pkt 2 oraz przynależność do epoki;
- 2) analizuje teksty teoretyczne i historyczne o muzyce z określeniem problemu (przedmiotu) omawianego w tekście – odczytuje, wybiera i porządkuje informacje istotne dla problemu (przedmiotu) i kontekstu historycznego.

	2	Nr stron w Informatorze	Zakres zmiany
		1–20	Anulowane zadania

Z powodu niezgodności treści zadania z wymaganiami egzaminacyjnymi anuluje się następujące zadania:

1. Zadanie 3. (s. 3)
2. Zadanie 12 podpunkt A. (s. 7)
3. Zadanie 15. (s. 8)